

R.M. Mc Cheyne

HET HUISGEZIN TE BETHANIE (2e gedeelte)

„Jezus nu had Martha, en haar zuster, en Lazarus lief. Als Hij dan gehoord had, dat hij krank was, toen bleef Hij nog twee dagen in de plaats, waar Hij was. Daarna zeide Hij verder tot de discipelen: Laat ons wederom naar Judea gaan. De discipelen zeiden tot Hem: Rabbi, de Joden hebben U nu onlangs gezocht te stenigen, en gaat Gij wederom derwaarts? Jezus antwoordde: Zijn er niet twaalf uren in den dag. Indien iemand in den dag wandelt, zo stoot hij zich niet, overmits hij het licht dezer wereld ziet. Maar indien iemand in de nacht wandelt, zo stoot hij zich, overmits het licht in hem niet is.” (Joh. 11 : 5-10)

I. De liefde van Jezus: „Jezus nu had Martha, en Maria, en Lazarus lief.”

1. Zo verhaalt ons Johannes. Hij wist wat in het hart van Christus was, want de Heilige Geest leerde hem wat hij schrijven moest, en hij zat aan in de schoot van Jezus, en kende de verborgenste geheimen van het hart van Jezus. Daarom getuigt Johannes: „Jezus had Martha, en Maria, en Lazarus lief.” U herinnert nog, dat zij aan Jezus de boodschap gezonden hadden: „die Gij liefhebt is krank.” Sommigen zouden zeggen: dat was een aanmatigende boodschap. Hoe konden zij het weten, dat Lazarus werkelijk bekeerd was? Dat Jezus hem werkelijk liefhad? Maar hier ziet u dat Johannes zijn zegel zet op hun getuigenis. Het was zeer waar, en zonder aanmatiging: „Jezus had Martha, en Maria, en Lazarus lief.”

Hoe weet de gelovige dat Jezus hem liefheeft?

Antwoord. Christus heeft eigenaardige wijzen om Zijn liefde te kennen te geven. „De verborgenheid des Heeren is voor degenen, die Hem vrezen.” Hoe dwaas om te denken, dat Christus Zijn liefde niet zou kunnen bekend maken aan het hart! Ik zal u een wijze noemen door dat hart tot zich te trekken. „Ja, Ik heb u liefgehad met een eeuwige liefde, daarom heb Ik u getrokken met goedertierenheid.” (Jer. 31 : 4). „Als Ik nu bij u voorbijging, zag Ik u, en ziet, uw tijd was de tijd van de minne: zo breidde Ik mijn vleugel over ge uit, en dekete uw naaktheid, ja, Ik zwoer u, en kwam met u in een verbond. En u werd de Mijne.” (Ezech. 16 : 8). „Niemand kan tot Mij komen, tenzij dat de Vader hem trekke,” (Joh. 6: 44). Als nu de Heere Jezus tot een dode vleeselijk gezinde zondaar komt, en hem een straal van Zijn schoonheid openbaart van Zijn aangezicht, schoner dan dat van de mensenkinderen van Zijn kostbaar bloed van de plaats, die er

onder Zijn vleugelen is. En als de ziel onttrokken wordt aan haar oude zonden, haar oude wegen, opgewekt uit haar doodheid, duisternis en wereldsgezindheid, en overtuigd wordt om alles te verlaten en tot de Heere Jezus te vluchten, dan smaakt die ziel de vrede des geloofs, en weet dat Jezus haar liefheeft. Zo wist Lazarus dat Christus hem liefhad. Ik was eertijds een werelds, zorgeloos mens, ik lachte om mijn zusters als zij het Lam Gods zo aankleefden, ik werd dikwijls boos op haar. Maar eens kwam Hij en toonde mij de uitnemendheid van de weg van de zaligheid in Hem. Hij trok mij, en nu weet ik dat Jezus mij heeft liefgehad.

Weet u dat Christus u liefheeft? Hebt u dit liefdepand, dat Hij u getrokken heeft om alles te verlaten en Hem te volgen; uw eigengerechtigheid, uw zonden, uw wereldse gezelschappen voor Christus te verlaten, alles los te laten dat met Christus onbestaanbaar is? Dan hebt u een goed bewijs, dat Hij u lief heeft.

2. Jezus had het gehele gezin lief. Het is zeer waarschijnlijk, dat er een groot verschil in de leden van de familie was; enigen waren meer ontwikkeld dan anderen, enigen stonden nader tot Christus, en sommigen waren meer gelijkvormig aan Christus nochtans heeft Jezus allen lief. Het schijnt, dat Maria het meest hemelsgezind was. Waarschijnlijk was zij de eerste, die ertoe geleid werd de Heere Jezus Christus te kennen en lief te hebben. Zij zat aan de voeten van Jezus als Martha zeer bezig was met veel dienen. Blijkbaar was zij ook veel meer verootmoedigd onder de zware beproeving dan haar zuster, want er wordt gezegd: „zij viel aan Zijn voeten.” Zij schijnt ook van levendiger dankbaarheid doordrongen te zijn geweest, want zij was het, die een pond zalf van onvervalste, zeer kostelijke nardus nam, en de voeten van Jezus zalfde, en met haar haren Zijn voeten afdroogde. Zij deed zoveel als zij kon. Het schijnt dat zij een uitstekend geloof had, vol liefde was en van een volgzame, zachtzinnige, stille aard. Nochtans had Jezus allen lief: „Jezus had Martha, en Maria, en Lazarus lief.” Ieder, die Christus toebehoort, wordt door Christus bemind, zelfs zwakke leden.

Goede tijding voor zwakke discipelen. U zegt al heel licht: „Ik ben geen Paulus, geen Johannes, geen Maria; ik vrees, dat Jezus Zich om mij niet bekommert. Antwoord: Hij had Martha, en Maria, en Lazarus lief. Hij heeft lief de zwakste dergenen, voor wie Hij gestorven is. Juist zoals een moeder al haar kinderen liefheeft, zelfs hen, die zwak en ziekelijk zijn, zo zorgt Christus voor hen, die zwak in het geloof zijn, die vele twijfelingen en vrezes hebben, die zwaar beladen en beproefd zijn.

Wees hierin aan Christus gelijk. „Dengene nu, die zwak in het geloof is, neemt aan, maar niet tot twistige samensprekingen.” (Rom. 14 : 1). „Wij, die sterk zijn, zijn schuldig de zwakheden van de onsterken te dragen, en niet onszelf te behagen.” (Rom. 15 : 1). Ik vrees, dat er onder ons veel van een tegenovergestelde geest is. Ik vrees, dat u onze Maria's, onze Paulussen, onze Johannessen liefhebt; u stelt zeer hoog hen, die blijkbaar steunpilaren zijn, maar kunt u neerdalen tot mensen van geringere staat? Leert dan om laag te bukken, en vriendelijk en zachtzinnig jegens de zwakken te zijn. Spreekt geen kwaad van hen, laat hun leemten niet het onderwerp zijn van uw samensprekingen. Bedekt hun fouten. Helpt hen met uw raad, en bidt voor hen.

II. *Het uitstel van Christus:* „Als Hij dan gehoord had, dat hij krank was, toen bleef Hij nog twee dagen in de plaats, waar Hij was.”

Hier is schijnbaar tegenspraak. Jezus heeft hen lief, en blijft toch nog twee dagen. U zou juist het tegendeel verwacht hebben: Jezus had hen lief, daarom toefde Hij niet,

maar haastte Zich naar Bethanië te gaan. Zo handelt de menselijke liefde. Mensenliefde duldt geen uitstel. Hebt u iemand innig lief, en hoort u dat hij ziek is, dadelijk snelt u er heen om hem te zien en te helpen. Het waren twee gewichtige dagen in de woning te Bethanië. De bode was teruggekomen, zeggende: „deze krankheid is niet tot de dood.” Zij wisten dat Jezus haar liefhad en haar broeder teer beminde; daarom verwachtten zij elk uur dat Jezus komen zou. Wellicht werd Martha enigszins onrustig, zeggende: waarom blijft Hij uit? Waarom duurt het zo lang eer Hij komt? zou iets Hem ophouden? Wees niet ongeduldig, mocht Maria zeggen. U weet dat Hij Lazarus liefheeft, en Hij bemint ons, en u weet dat Hij getrouw is. Hij heeft gezegd: „deze krankheid is niet tot de dood.” De zieke werd zwakker, en blies eindelijk de laatste adem uit in haar liefdearmen. Beide zusters waren verpletterd: Hij had ons lief, en toch blijft Hij twee dagen uit. Zo ook met de Syro-Fenicische vrouw. Hij liet haar op Zijn hulp wachten.

Zo handelt Christus ook nu nog met de Zijnen. Hoewel Hij liefheeft, laat Hij Zich juist om die reden soms wachten. Verwondert er u niet over, en wordt niet ongeduldig. Waarom blijft Hij uit?

1. Omdat Hij God is. Hij ziet het einde reeds bij de aanvang. Hem zijn al Zijn werken sedert de grondlegging van de wereld bekend. Hoewel afwezig naar het lichaam, was Hij tegenwoordig in de ziekenkamer te Bethanië. Hij zag elke verandering op het bleke gelaat, en hoorde elke zachte verzuchting. Hij zag elke traan, die langs Maria's wang rolde, deed die in Zijn fles en schreef hem op in Zijn boek. Hij zag het toen Lazarus stierf. Maar de toekomst stond hem ook voor ogen. Hij wist wat Hij zou doen dat het graf zijn dode zou wedergeven, en dat Hij haar weeklachten in vreugdezangen zou verkeren. Daarom bleef Hij waar Hij was, juist omdat Hij God is. Zo ook nu, als Christus toeft om de Zijnen te helpen, is voor u zulks een grote verborgenheid; u kunt het niet begrijpen, maar Jezus ziet het einde van den beginne aan. Wees stil, en weet dat Christus God is.

2. Om haar geloof te doen toenemen. Allereerst gaf Hij haar een belofte, waaraan zij zich vast konden houden. Hij liet haar door de bode zeggen: „deze krankheid is niet tot de dood.” Dit was een kort en eenvoudig woord om op te steunen. Maar ach, het werd ontzettend op de proef gesteld. Toen hij erger en erger werd, grepen zij de belofte aan met een bevend hart; toen hij stierf, stierf haar geloof. Zij wisten niet wat zij er van denken moesten. Nochtans was het woord van Christus waarachtig, en zo werd haar geloof daarna des te meer versterkt. Zij leerden nu op het woord van Christus te vertrouwen, zelfs al waren alle uitwendige omstandigheden in tegenspraak. Zo ook Matth. 8 : 18. Op zekere avond beval Christus, op het meer van Galiléa zijnde, „aan de andere zijde” over te varen, en terwijl zij voeren, viel Jezus in slaap. Ook hier was het een enkel woord van belofte om op te steunen. Maar als de storm opstak, en de golven het schip bedekten, riepen zij: „Meester, behoed ons, wij vergaan.” En Hij zei: „Waar is uw geloof?” Door die beproeving werd het geloof van de discipelen zeer bevestigd voor hun volgend leven.

En zo is het met alle beproevingen des geloofs. Als God een belofte doet, stelt Hij ons geloof op de proef. Juist zoals de bomen vaster wortelen, als zij door de wind geteisterd worden, wordt ook het geloof krachtiger als het met tegenspoeden kampt.

3. Om Zijn hulp glansrijker te doen uitkomen. Was Christus dadelijk gekomen om haar broeder te helpen, wij zouden nimmer de liefde gekend hebben, die zich aan het

graf van Lazarus openbaarde; nooit hadden wij de macht van de grote Verlosser, om uit de dood op te wekken, gekend. Deze heldere stralen van de heerlijkheid van Christus zouden voor de Kerk en de wereld verloren geweest zijn. Daarom was het goed dat Hij twee dagen toefde. Hierdoor werd de eer van Zijn Naam alom verbreid. De Zoon van God werd verheerlijkt. „Dit volk heb Ik Mij geformeerd, zij zullen Mijn lof vermelden.” Dit is het grote doel van God in al Zijn leidingen met Zijn volk dat Hij gezien wordt. Hierom versloeg Hij de Egyptenaren „opdat de Egyptenaren weten, dat ik de Heere ben.”

Indien het schijnt dat Christus niet komt op de door Hem beloofde tijd, blijft Hem verwachten; want Hij zal komen, en zal niet vertoeven. Hij heeft Zijn goede reden, of u die inziet of niet. En vergeet nooit dat Hij liefheeft, al is het dat Hij vertoeft. Hij had de Syro-Fenicische vrouw lief, hoewel Hij haar geen woord ten antwoord gaf.

III. *De beslistheid van Christus.* „Daarna zei Hij verder tot de discipelen: „Laat ons wederom naar Judea gaan.”

1. De tijd: „Daarna.” Na de twee dagen. Christus wacht een zekere tijd om de Zijnen te helpen, maar niet langer. Christus wacht een zekere tijd met de goddelozen, eer Hij ze ombrengt. Hij wachtte totdat de beker van de Amorieten gevuld was, eer Hij ze vernietigde. Hij wachtte een zekere tijd met de vijgenboom; „indien hij geen vrucht zal voortbrengen, zo zult u hem namaals uithouwen.” U zondaar! U kunt ook een zekere maat vullen; die gevuld zijnde, gaat u onmiddellijk ter hel. Indien de zandloper doorgelopen is, wordt u afgesneden. Zo heeft Christus ook Zijn bepaalde tijd om tot de Zijnen te komen. “Hij zal ons na twee dagen levend maken, op den derde dag zal Hij ons doen herrijzen.” Hoséa 6:2.

1ste. *Door bekering.* „Vernedert u onder de krachtige hand Gods, opdat Hij u verhoge te Zijner tijd.” (1 Petrus 5 : 6). Indien God een ziel doet ontwaken door de kracht van zijn Geestes, neemt Hij Zijn eigen tijd en eigen wijze om deze ziel tot vrede te brengen. De zondaar vindt het dikwijls zeer hard, dat Christus zich zo lang laat wachten; dikwijls begint hij te wanhopen, en denkt dat er iets bijzonders in zijn geval is. Gedenk; wacht op de Heere. Het is goed op Christus te wachten.

2e. *Door gebedsverhoring.* Vragen wij iets overeenkomstig Gods wil en in de Naam van Christus, dan weten wij dat wij ontvangen zullen wat wij vragen. Maar de tijd houdt Hij in Zijn macht. God is zeer vrijmachtig in de tijd Zijner antwoorden. Toen Martha en Maria haar verzoek aan Christus zonden, gaf Hij haar dadelijk een belofte. Maar het antwoord kwam niet toen zij het verwachtten. Zo geeft ons Christus dikwijls de begeerten onzes harten, hoewel niet op de tijd dat wij wensten, maar op een betere tijd. Wees onvermoeid in het opzenden van u gebeden, als voor de bekering van een vriend. Zij zullen wellicht beantwoord worden als u onder het stof ligt. Volhardt in het gebed. Hij zal op de geschiktste tijd antwoorden, „doch laat ons, goeddoende, niet vertragen, want te zijner tijd zullen wij maaien, zo wij niet verslapen.”

3e. *In Zijn tweede komst in heerlijkheid.* Christus heeft voorlang tot de Kerk gezegd: „Nog een zeer weinig tijds, en Hij, die te komen staat, zal komen, en niet vertoeven.” En nog is de tijd niet daar. De Bruidegom vertoeft. Maar Hij zal ter bepaalder tijd komen. Hij toeft om hoogst wijze redenen, en op het ogenblik dat Hij komen moet, zullen de hemelen zich openen, en Hij zal verschijnen.

2. De tegenwerping. De tegenwerping bestond daarin, dat het voor Jezus en voor de discipelen gevaarlijk was, omdat de Joden de vorige keer getracht hadden Hem te stenigen. Een andermaal maakte Petrus de tegenwerping aan Christus, zeggende: „Heere, wees U genadig, dit zal U geenszins geschieden.” Maar Hij, zich omkerende, zei tot Petrus: „Ga weg achter Mij, Satanas! Gij zijt Mij een aanstoot, want gij verzint niet de dingen, die Gods zijn, maar die der mensen zijn.” Hoe zelfzuchtig zijn zelfs de Godvrezende mensen! De discipelen dachten niet aan de smart van Martha en Maria. Zij dachten niet aan het lijden van hun vriend Lazarus. Zij vreesden zich aan de steniging bloot te stellen, en hiervoor vergaten zij de toestand van het beproefd gezin. Geen zonde heeft dieper wortel geslagen in onze ziel dan de zelfzucht. Waakt en bidt daartegen. Zelfs de Godvrezenden zullen u soms tegenstaan in hetgeen goed en recht is. Hier, nu Christus voorslaat naar Judea te gaan, maken de discipelen bezwaar. Zij verwonderden zich over zulk een voorstel. Zij verweten het Hem als het ware. Verwondert u dus niet, lieve broeders, indien u tegenwerking vindt bij hen, die kinderen Gods zijn, vooral ten aanzien van iets waardoor u zou hebben te lijden.

3. Het antwoord van Christus. De weg van plicht vergelijkt Christus hier met het wandelen bij daglicht. „Indien iemand in de dag wandelt, zo stoot hij zich niet.” Zo lang de mens een goed geweten heeft, in de tegenwoordigheid van God en onder Zijn goedkeuring staat, gelijkt hij hem, die in het daglicht wandelt. Hij zet zijn voet vast en moedig voorwaarts. Maar schrikt hij terug voor de roepstem des Heeren, uit mensenvrees, en op grond van menselijke voorzichtigheid, dan gelijkt hij hem, die in de duisternis wandelt: „Zo stoot hij zich, overmits hij het licht dezer wereld niet ziet.”

Och, of u, die gelooft, wilde overtuigd worden om Jezus zonder vrees te volgen waar Hij u ook heen roept! Indien u gelovig bent, zult u dikwijls verzocht worden om u te onttrekken. Het pad van de Christen is eng, en dikwijls moeilijk. Maar wat hebt u te vrezen? Hebt u het bloed van Christus op uw geweten, en Gods tegenwoordigheid in uw hart? Zijn er niet twaalf uren in de dag? Zijn wij niet onsterfelijk totdat ons werk voleindigd is?